

การศึกษาวิจัย เรื่องการจัดการสภาพแวดล้อมในการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไข พฤตินิสัยของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญของกรมราชทัณฑ์ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เพื่อต้องการแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้เป็นบุคคลที่สามารถกลับเข้าสู่สังคม ทั่วไปเมื่อพ้นโทษแล้ว โดยใช้รูปแบบการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการจัดการสภาพแวดล้อมในการบำบัดฟื้นฟู และแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง และศึกษาแนวทางและรูปแบบการจัดสภาพแวดล้อม ในการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขังที่เหมาะสมกับบริบทการจัดการเรือนจำ จากเรือนจำ จำนวน 3 แห่ง เป็นกรณีศึกษา คือ (1) เรือนจำอำเภอชัยบุรี (2) เรือนจำจังหวัด สุพรรณบุรี และ (3) เรือนจำกลางสมุทรปราการ

การดำเนินการศึกษาดำเนินการด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้บริหาร เจ้าหน้าที่และผู้ต้องขัง ของเรือนจำทั้ง 3 แห่ง ร่วมกับการสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม พบว่า การจัดการ- สภาพแวดล้อมในการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤตินิสัยของผู้ต้องขังในเรือนจำเป็นการจัด สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการจัดสภาพแวดล้อมทางจิตใจ ทำการศึกษาใน 5 มิติ ได้แก่

(1) การพัฒนาการศึกษา (2) การพัฒนาทักษะวิชาชีพ (3) การพัฒนาจิตใจ (4) การส่งเสริมสุขภาพอนามัย และ (5) การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังเฉพาะกลุ่ม ซึ่งเรือนจำที่เป็นกรณีศึกษา ทั้ง 3 แห่ง ได้ดำเนินการจัดการสภาพแวดล้อมในการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง ตามมิติต่าง ๆ ทั้ง 5 มิติ อย่างเป็นระบบตามศักยภาพและทรัพยากรการบริหารของแต่ละเรือนจำได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดที่สำคัญ คือ พื้นที่ภายในเรือนจำซึ่งคับแคบ ทำให้การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพในเรื่องของอาคาร สถานที่ ซึ่งใช้ทำกิจกรรมในการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง มีไม่เพียงพอ ในการดำเนินการ ประกอบกับขาดการประชาสัมพันธ์ กิจกรรม และโครงการให้สาธารณชนทั้งภายในและภายนอกเรือนจำได้รับทราบถึงกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขัง

ข้อเสนอแนะของงานวิจัยนี้ เพื่อเป็นแนวทางและรูปแบบที่เหมาะสมในการดำเนินการจัดการสภาพแวดล้อมในการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังในเรือนจำ ควรกำหนดแนวทางและรูปแบบการดำเนินการเป็น 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. เรือนจำควรจัดแดนสำหรับการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้สามารถใช้แนวทางการพัฒนาทั้ง 5 มิติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ในด้านแสงสว่าง ระบบการถ่ายเทอากาศ อุณหภูมิและเสียง และการจัดการสภาพแวดล้อมทางจิตใจ คือ ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน ความเชื่อทางศาสนา การได้รับกำลังใจจากญาติ และประโยชน์ที่ผู้ต้องขังจะได้รับ

2. ระบบการบริหารเรือนจำ โดยกระบวนการจัดการที่มีแผนและโครงการในการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยผู้ต้องขังทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่ชัดเจน ประกอบกับการบริหารงานด้วยหลักธรรมมาภิบาล อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. รูปแบบเรือนจำที่มีการจัดการสภาพแวดล้อมในการบำบัดฟื้นฟูและแก้ไขพฤติกรรมนิสัยที่เหมาะสม ประกอบไปด้วย (1) ขนาดของเรือนจำ (2) สถานที่ตั้งและพื้นที่ภายในเรือนจำ และ (3) การควบคุมผู้ต้องขังตามความจุของเรือนจำ

This dissertation entitled "The Environmental Management of the Rehabilitation and Correction of the Behaviors of Prison Inmates" investigates how an important mission of the Department of Corrections is carried out in actual practice. It is the goal of the Department of Corrections to correct the behaviors of prison inmates in such fashion that they can be successfully integrated into society upon completion of the term of incarceration to which they had been sentenced.

Accordingly, the researcher has undertaken a qualitative investigation of current practices in the environmental management of the rehabilitation of inmates and the correction of their behaviors. In this inquiry, the researcher

has investigated this management in respect to three correctional institutions.

These institutions were (1) the Thanyaburi Correctional Institution; (2) the Suphan Buri Correctional Institution; and (3) the Samut Prakan Central Correctional Institution.

In carrying out this investigation, the researcher conducted in-depth interviews with administrators, officials, and inmates at the three correctional institutions just mentioned. Additionally, the researcher conducted non-participatory observations at these institutions. It was of significance that the researcher found it necessary to direct attention to environmental management at these institutions in regard to mental and physical aspects considered separately.

As such, the researcher conducted this investigation under the rubrics of five dimensions. These dimensions were (1) educational development; (2) development of vocational skills; (3) spiritual development; (4) promotion of health; and (5) rehabilitation through the use of focus groups.

The three correctional institutions under study systematically and appropriately managed the environment in respect to all five dimensions in accordance with the potentialities and administrative resources of each institution. However, there were certain limitations. Inasmuch as available space in these correctional institutions is highly congested, physical rehabilitation and correction of behaviors are necessarily limited. Conditions are simply too crowded to provide sufficient space in buildings and other areas to carry out optimal physical activities. It was also found that publicizing of institutional

activities and projects was insufficient. Thus, information concerning institutional activities conducive to inmate rehabilitation and behavioral correction was not readily available both intra-and extra-institutionally.

The researcher has accordingly developed guidelines and constructed a pattern concerning the management of an improved environment for inmate rehabilitation and correction. The suggested guidelines and pattern are as follows:

1. Correctional institutions should be zoned so as to provide for the full and efficient development of programs for inmate rehabilitation and correction along five dimensions. The physical environment should be improved in respect to lighting, ventilation, temperature control, and noise abatement. Additionally, the mental environment should be improved through improving relationships with those exercising custodial authority and with fellow inmates. Moreover, the mental environment should be enhanced through attention being paid to the religious beliefs and practices of inmates and the moral support provided by the relatives of inmates.

2. Correctional institutional management should be conducted in such fashion that managerial procedures are clearly specified for both the short- and the long-term in respect to plans and projects for inmate rehabilitation and correction. Correctional institutional management should be conducted efficaciously and in accordance with the principles of good governance.

3. A more appropriate pattern of environmental management for correctional institutions should focus on the following elements: (1) the size of correctional institutions; (2) the location of facilities and the provision of space within correctional institutions; and (3) inmate control through proper sizing of units controlled.